Пам'яті народного Міністра

На Львівській залізниці завершився перший тур огляду-конкурсу творчості дітей залізничників під гаслом "З Богом у серці", який організували Міжнародна громадська організація "Фонд ім. Г. М. Кірпи" та Рада профспілки залізничників і транспортних будівельників України за підтримки Укрзалізниці, приурочений до 65-річчя з дня народження Героя України Георгія Миколайовича Кірпи. Перший етап конкурсу пройшов за активного сприяння територіальних комітетів профспілки.

Про перебіг першого туру конкурсу на Тернопільському залізничному вузлі газеті розповів директор Будинку науки і техніки Тернопільської дирекції залізничних перевезень Василь Зарудний.

– Конкурс укотре підтвердив, що діти залізничників дуже талановиті, – розповідає Василь Зарудний. – Та найбільшим відкриттям для всіх стала 13-річна Іринка Маличок, донька працівника Тернопільської рефрижераторної дільниці. Вона бездоганно володіє грою на давніх українських народних інструментах, серед яких – ріжок, денцівка (різновид сопілки), дримба, волинка та інші. Загалом удома дівчинка має 28 таких інструментів. Тож серед виконавців фольклорного жанру перше місце посіла саме Ірина Маличок. Серед виконавців естрадного жанру найкраще заспівала 13-річна Юлія Ворко, мати якої Ганна Сівак працює черговою на станції Прошова. Після успішного виступу на конкурсі Юлю запросили до участі у цьогорічному святковому концерті з нагоди Дня Перемоги у Львівському палаці залізничників. Кращою танцювальною парою в бальній хореографії журі визнало Дану Козубську та Святослава Кікінеджі (батьки Дани працюють у Тернопільському РІОЦ). Найкращим колективом у номінації "Бальна хореографія" стала молодша група народного ансамблю бального танцю "Альянс" під керівництвом Ольги та Ігоря Полигачів при Тернопільському будинку науки і техніки.

Теплий травневий день, напоєний пахощами сакури та магнолії, перетворився на цікаву подорож у світ мистецтва і для багатьох залізничників Закарпаття.

– До участі в конкурсі зголосилось 39 дітей віком від 5-ти до 14-ти років з різних відокремлених залізничних підрозділів на Закарпатті, – наголосив голова Ужгородської територіальної профспілкової організації Ярослав Афтанас. – Зважаючи на велику кількість заявок, оргкомітет подбав про створення авторитетного журі за участю директора Ужгородського культосвітнього коледжу Миколи Митровки та народної артистки України Лариси Білак.

Демонструючи свою майстерність на конкурсній основі в різних номінаціях, юні артисти подарували присутнім гарний настрій та естетичну насолоду. А коли журі повідомило про результати конкурсу, найщасливішими, звісно, були обличчя переможців. Серед них, 13-річний В'ячеслав Куля (інструментальний жанр), батько якого працює слюсарем у ПТО Мукачево вагонного депо Ужгород; 12-річна Сільвія Фурделя (естрадний жанр) – донька слюсаря моторвагонного депо Королево; 12-річний Ярослав Мішендур (художнє читання) – син шляхового майстра Ужгородської дистанції колії, 10-річна Тетяна Шпеник (хореографія), батько якої – майстер з ремонту Мукачівської дистанції колії.

Переможців та учасників конкурсу тепло привітав голова Ужгородської територіальної профспілкової організації Ярослав Афтанас і вручив їм пам'ятні подарунки, а переможців Ярослав Дмитрович запросив узяти участь у другому турі конкурсу

Нагадаємо, що другий тур конкурсу відбудеться на початку червня у Львові, а його переможці візьмуть участь у святковому гала-концерті 16 липня у Харкові, в Палаці спорту "Локомотив" Південної залізниці.

Праця і комфорт – ознака сучасності

П'ятниця 20 травня видалася на диво сонячною та теплою. На подвір'ї щойно відремонтованої будівлі штабу Першого загону воєнізованої охорони Львівської залізниці, що розташований на території локомотивного депо Львів-Захід, належно підготувалися до святкування. Адже цього дня працівники підрозділу отримали не просто "з голочки" відремонтоване приміщення, а й значно поліпшили умови праці. І все це зроблено власними силами, без допомоги професійних будівельників.

Перед початком урочистостей начальник загону Ярослав Федунь зробив для гостей свята коротку екскурсію оновленим господарством.

– Мене призначили начальником 1-го загону у січні цього року, – розповідає Ярослав Васильович. – А ще наприкінці минулого року я подав начальнику служби воєнізованої охорони пропозицію про необхідність покращення умов праці штабу загону, де працює 32 особи, робота – напружена, а працювати доводилося у незручних умовах. Наприклад, кабінет начальника загону зі штатом 826 працівників знаходився у маленькій кімнатці площею 12 квадратних метрів, наради тут не проведеш. До того ж наші спеціалісти були розкидані по різних місцях: інженер з охорони праці, пожежники, спеціалісти штабу і бухгалтерія. У бухгалтерії, де надзвичайно великий документообіг, доводилося буквально протискатися боком між столами, та ще й собаки службові під вікнами гавкають.

Звичайно, до всього можна звикнути, але я завжди вважав, що якість роботи колективу залежить не лише від дисципліни, а й від умов праці. Тому перше, що сказав колективу, коли обійняв цю посаду, про необхідність змінити приміщення. Мав на це відповідне бачення. Раніше у цій будівлі розміщувався стрілецький підрозділ СК-Львів. Хоча їм було цілком достатньо першого поверху. Добре все зваживши, комісійно обстежили приміщення та почали все повністю переплановувати. Якщо коротко, то довелося робити потрійний обмін приміщеннями одночасно з їх поточним ремонтом. Завдання ускладнювалося й тим, що не можна було просто закрити якесь приміщення на ремонт, бо в кожному йшла оперативна робота. Сьогодні ремонт у штабі загону повністю завершено. Ми впоралися з ним за півтора місяці. Хто стикався з ремонтом хоча б у себе вдома, добре знає, що це таке. У двох інших приміщеннях, де зараз працюють інші наші підрозділи, практично на 80% завершено євроремонт.

Тепер маємо 250 квадратних метрів, де працює 32 особи. Комусь може видатися, що це навіть забагато, та кожного дня до штабу загону приїздять наші працівники із 13-ти підрозділів, які входять у нашу структуру (стрілецькі команди з охорони вантажів та об'єктів, особливо важливих об'єктів та працівники пожежних поїздів). Тобто впродовж дня бухгалтерія приймає по 20-30 осіб. У штабі загону знаходиться вся бухгалтерська і кадрова документація. А ще маємо понад 400 пенсіонерів, які свого часу добросовісно відпрацювали у загоні і всі без винятку заслужили на належний прийом та добре слово.

Поки начальник загону показував нові приміщення, на подвір'ї штабу збиралося усе більше ветеранів, які з цікавістю оглядали оновлену будівлю.

– Знаєте, у наші часи такого не було, – щиро сказав один із них.

На свято запросили священників із церкви св. Георгія для освячення оновленої будівлі штабу загону. Після служби Божої святі отці поблагословили весь колектив та його керівника на відповідальну та нелегку працю, окропили святою водою приміщення штабу та подарували присутнім невеличкі репродукції ікони Божої Матері.

За традицією, ветерани служби разом із діючими працівниками посадили у дворі кілька маленьких ялинок. Після урочистостей усіх запросили в актовий зал, де продемонстрували фільм про роботу Першого загону воєнізованої охорони. Багато хто з присутніх вперше побачив документальні кадри з місць надзвичайних випадків. Незабутнє враження справила хроніка ліквідації наслідків Ожидівської аварії. Так само чітко спрацювали залізничники і під час ліквідації пожежі на львівській нафтобазі, коли від палаючих цистерн із бензином скручувалися залізничні рейки. Вибуху тоді не сталося завдяки самовідданій роботі залізничних пожежників.

Після завершення показу в коридорах та на подвір'ї загону ще довго велися розмови про побачене, а ветерани по-доброму заздрили молодим стрільцям, які прийняли естафету нелегкої охоронної служби.

Олександр ГЕРШУНЕНКО
Фото автора